

[Aksel Larsen.]

Pøst; men her støder vi paa Socialdemokratiets absolutte Modstand, fordi Socialdemokratiet ønsker, der skal være en eneste Magt herhjemme, nemlig den kapitalistiske Stats Politi og militære Apparat og intet som helst andet; med andre Ord: Arbejderklassen skal ikke alene fysisk, men ogsaa aandeligt afvæbnes, saa den ikke er i Stand til at slaas, naar det gælder.

Hele Regeringens Virksomhed i øvrigt tilsigter jo ogsaa rent praktisk dette. Jeg nævnte Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder og de Konsekvenser, den faar. Der bliver, som jeg sagde ved denne Lovs Behandling, en Byge af ulovlige Strejker. Det er Regeringen opmærksom paa. Derfor ligger der allerede paa vor Plads et Lovforslag fra Regeringen om Kontrol med offentlige Indsamlinger, hvis fornemste Hensigt og Virkning bliver Forbud mod Indsamlinger til ulovlige Strejker, saadan at de paagældende Arbejdere hurtigere kan blive tvunget ind paa Arbejdspladserne igen. (Afbrydelse). Det, om det er noget Sludder eller ej, faar vi jo nok diskuteret, naar det Lovforslag skal behandles, og den Afbryder fra Socialdemokratiets Side, som sagde, det var noget Sludder, vil saa være saa venlig til den Tid at staa op og bevise, at Lovforslagets Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa saadanne Indsamlinger — ellers var det noget Sludder, *han* sagde.

Jeg kommer til Slutningen af mine Bemærkninger. Regeringen har ikke i Sinde at bekæmpe Reaktion og Fascisme, men den har i Sinde at gøre alt for at sikre den fortsatte Udbygning og Undertrykkelse af Arbejderklassen. Den gør det dels ved en Række almindelige Bestemmelser og Foretagender, som tilsigter at holde Arbejderklassen nede, umuliggøre dens økonomiske Kamp, stille den daarligere i Opgøret med Overklassen, dels gør den det ved en Række voldsomme og brutale Forholdsregler mod Det kommunistiske Parti, som staar i Spidsen for Arbejderklassen i de Kampe, der føres.

Der var engang — men det er mange Aar siden —, hvor socialdemokratiske Redaktører blev dømt. De Tider er forbi! Der var engang, da ledende Socialdemokrater maatte vandre i Fængsel. De Tider er forbi! Statsministeren havde fuldkommen Ret, dengang han talte om, at der var sket en kolossal Udvikling fra Pios Tid til nu, der var sket en Udvikling fra Pio til Stauning, nemlig den Udvikling, at dengang var det Socialdemokratiets Talsmænd, som kastedes i Fængsel, nu er det

Socialdemokratiets Førere, som lader Arbejderklassens Talsmænd kaste i Fængsel... (Hørraab fra Tilhørerpladserne)..., og derfor lader vi os ikke blænde af denne Lovgivning. Vi siger paa Forhaand, at for saa vidt har den ikke saa kolossalt stor Betydning; som Regeringen tilstrækkelig tydeligt over for os har demonstreret, at den ogsaa uden denne Lovgivning kan gennemføre det mest vilkaarlige Politiregimente, men vi kan ikke tilslutte os en Lovgivning som den foreslaaede, fordi den yderligere vil give Regeringen Vaaben i Hænde, derved at Regeringen over for Arbejderoffentligheden vil kunne pukke paa, at disse Løve er jo vedtaget, og de siger det og det. Vi modsætter os dem, fordi de ikke vil opfylde deres paastaaede Formaal, nemlig at bekæmpe Reaktion og Fascisme herhjemme, men tværtimod vil virke fremmende paa disse Bevægelser og i enhver Henseende vil virke til Skade for Arbejderklassen. Vi har intet andet Hensyn at tage i hele vort politiske Arbejde, i hele vor Virken end netop til Arbejderklassen.

Man kommer og fortæller nu, at vi kan ikke have den Tone, der gaar igennem Pressen og paa de offentlige Møder, det maa standses. Ja, hvordan er det med Tonen i Pressen? Nu bliver „Arbejderbladet“ dømt, fordi det siger Sandheden om Politiet, eller fordi det fortæller, at vi har Klassestole herhjemme, og Justitsministeren kommer indigneret og siger: Det er skamløst, at et Blad skal have Lov til at sige „Sulte-Krag“ om en Politiker! Men det er ikke skamløst. De politiske Skældsord, der anvendes i den øvrige Del af Pressen, i den socialdemokratiske eller i den konservative, de giver ingen Anledning til at skride ind! For ellers havde man jo netop gjort det fra Justitsministerens Side (Afbrydelse fra *Justitsministeren* [Zahle]). Justitsministeren siger: Det skal nok komme! Jeg ved ikke, om Justitsministerens Lov skal have tilbagevirkende Kraft, for i saa Tilfælde bliver det ubehageligt for det ærede Medlem Hr. Krag, der i dansk Politik lancerede Skældsordet „Krølle-Chales“. Men bortset fra det, ogsaa denne Lov viser tilstrækkelig tydeligt sammenholdt med Regeringens hidtidige Praxis, hvem den er rettet imod. Man er i Øjeblikket i Færd med, som et specielt Led i den særlige socialdemokratiske Kamp mod Fascismen, at forsøge at kvæle „Arbejderbladet“, fordi det er blevet til et Dagblad. Det skal gøres ved, at man efter Tur indespærrer vore Redaktører og dømmer Bladet paa forskellig Maade. Man forrægger sig i den Henseende; Hensigten vil ikke